

Το ζήτημα δεν είναι αν η Ελλάδα έχει μια κακή κυβέρνηση, την κακή κυβέρνηση μπόρείς να την αλλάξεις στις επόμενες εκλογές... Το ζήτημα είναι αν η Ελλάδα έχει καταστεί ακυβέρνητη ως χώρα. Στην περίπτωση αυτή δεν αρκεί να αλλάξεις κυβέρνηση, διότι όποια κυβέρνηση και αν τη διαδεχθεί – καλύτερη ή χειρότερη – η χώρα θα παραμείνει ακυβέρνητη.

Νομίζω ότι αυτό είναι το κεντρικό πολιτικό ερώτημα στο οποίο οφείλουμε να δώσουμε μια απάντηση: *Αν η χώρα έχει περιέλθει σε αντικειμενική κατάσταση ακυβερνησίας.*

Η απάντηση που δίνω είναι καταφατική. Για τρεις λόγους σε τρία διαφορετικά επίπεδα:

Πρώτον, επειδή το έργο της κυβέρνησης *Καραμανλή* ήταν συνολικά καταστροφικό. Σήμερα, ούτε ένας δείκτης (αριθμός: 1) δεν είναι καλύτερος από το 2004, όταν παρέλαβαν. Ούτε ένας! Δεν ξέρω πώς τα κατάφεραν, αλλά ομολογώ ότι δεν είναι καθόλου εύκολο να

Ακυβέρνητη χώρα

Του Ι. Κ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗ

το επιτύχεις, θα πρέπει να έδρασαν βάσει σχεδίου.

Δεύτερον, επειδή οι προσδοκίες και οι επιθυμίες της κοινωνίας είναι πολύ υψηλότερες από τις δυνατότητές της, αλλά και από την προσπάθεια που είναι διατεθειμένη να καταβάλει για να τις διευρύνει. Είναι μια κοινωνία που πορεύεται τζαμπατζίδικα, χωρίς συγκρότηση, χωρίς στόχους και χωρίς ιεράρχηση.

Τρίτον, επειδή η πολιτική ηγεσία συνολικά (συμπολίτευση και αντιπολίτευση) είναι η χειρότερη πολιτική ηγεσία που είχε ο τόπος από το 1974. Δεν διεθύνει, δεν εμπνέει, δεν σχεδιάζει, δεν ερμηνεύει, δεν είναι ούτε καν ικανή να συγκρουστεί αξιοπρεπώς.

Αν αυτοί οι τρεις λόγοι έχουν κατα-

στήσει την Ελλάδα ακυβέρνητη, θα έλεγα ότι μόνο ο πρώτος μπορεί να αντιμετωπιστεί άμεσα: *να αντικατασταθεί η κυβέρνηση Καραμανλή – άλλωστε οι εκλογές αποκλείεται να αργήσουν.*

Αλλά από ποιον; Διότι ακόμη και αυτό δεν είναι αρκετό. Ο δεύτερος και ο τρίτος λόγος παραμένουν, απειλούν και την επόμενη κυβέρνηση, αποτρέπουν κάθε νότα αισιοδοξίας. Δεν πιστεύω, δηλαδή, ότι η χώρα θα αποκτήσει ξαφνικά καλύτερα πανεπιστήμια ή ότι θα αποφασίσουν οι νέοι να μην καινε περιπολικά ή ότι θα μετατραπούν οι αστυνομικοί σε τζέντλεμεν επειδή κάποιιο άλλοι άνθρωποι θα στρογγυλοκάθονται στα υπουργεία. Για να συμ-

βεί αυτό, για να επιστρέψουμε σε μια λογική συντεταγμένης και ευνομούμενης πολιτείας, χρειάζονται και πολλά άλλα πράγματα.

Όπως, Δεν είναι δουλειά μου να τα απαριθμήσω, είναι δουλειά των πολιτικών. Και από αυτό θα κριθούν. Αισθάνομαι όμως ότι δεν θα γίνει τίποτε, όποιος μας κυβερνήσει, ό,τι και αν προσπαθήσει ή υποσχεθεί, αν η χώρα δεν εμβαπτιστεί σε μια διαφορετική, πιο απαιτητική κοινωνική αντίληψη. Αν, δηλαδή, δεν απαλλαγεί από στερεότυπα, φοβίες, ιδεοληψίες και προκαταλήψεις που την κρατούν βιδωμένη σε μια πολιτισμική υπανάπτυξη.

Και αυτός ίσως είναι ο τέταρτος λόγος για τον οποίο η χώρα καθίσταται ακυβέρνητη. Επειδή επιμένει να διεκδικεί το αύριο με χθεσινές μεθόδους και προχθεσινές ιδεολογίες. Και από αυτό δεν θα τη βγάλει καμία «κοινωνική εξέγερση των νέων», όσο οι νέοι κάτω από το χάδι των μεγαλύτερων τους επιμένουν να συλλογίζονται ως ηλικιωμένοι.

Αρχείο. Γεγονότα Δεκεμβρίου 08 (νέος γάμος)